

Ablonczy Balázs – Novák Attila

TIZENKÉT ÁLLÍTÁS A SOÁRÓL

1. A holokauszt zsidó, egyetemes és magyar tragédia.
2. A holokauszt megtörténtét tagadni és az áldozatok tudományosan megállapított számát politikai vagy ideológiai okokból kisebbiteni morálisan és történelmileg elfogadhatatlan.
3. A holokauszt áldozatai ártatlanok voltak.
4. A holokauszt annyiban zsidó ügy, hogy a zsidóságot érintette, ezért érthető a (magyar) zsidó történelemben és történeti tudatban játszott kiemelkedő szerepe. Ugyanakkor a holokauszt magyar ügy is, mert magyarokkal történt, akik ugyanolyan polgárai voltak az országnak, mint bárki más.
5. A holokauszt egyetemes ügy, mert az ártatlanok szenvedése univerzális fájdalom, nem korlátozható fajra vagy nemre. Erre éppen a Szentírás tanít bennünket.
6. Az áldozatok tiszteletet érdemelnek.
7. Magyarország ugyan megszállt ország volt, azonban a gettósítás, majd a deportálás nem mehetett volna végbe a társadalom jelentős részének közönye és a magyar hatóságok közreműködése nélkül. Ebben áll a magyar felelősség.
8. Ha egyetértünk azzal, hogy a nemzet történetileg kialakult kulturális közösség, az utódokat összeköti az elődökkel a közösen vállalt múlt. Ezért szembe kell néznünk azzal, amit az ősök a múltban elkövettek. Ez felelősséget jelent, a történelmi hibák számbavételét, valamint a teljes nemzeti történelmi múlt felvállalását és a megfelelő következtetések levonását.
9. A magyar múltat nem sajátíthatja ki senki, sem ideológiai, sem pártalapon.
10. Meg kell emlékeznünk azokról, akik életüket kockáztatták az üldözöttekért. Az ő történetük feltárása fontos feladat, helytállásuk hagyománya a magyar történelem egyik fontos és tiszteletre méltó fejezete.
11. Nem üres aktuálpolitikai kijelentések kellene a felelősség feltárásához, hanem személyes és kollektív önvizsgálat illetve párbeszéd.
12. Nem méltó a holokausztot politikai játszmák terepévé tenni, mert ezzel éppen áldozatainak emlékét gyalázzuk meg.